

РЕШЕНИЕ

№ 3425

гр. София, 11.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в публично заседание на 05.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

като разгледа дело номер **4732** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

4

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.1,т.1,вр. с чл.13,ал.1,т.5 ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. М.,гражданин на Л срещу Решение №УП-90/20.05.2011 година на И. О. П. ДАБ,, с което последният на основание чл.70,ал.1,т.1,във връзка с чл.13,ал.1,т.5 от ЗУБ отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на К. М..

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност и незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че решението е нищожно, предвид обстоятелството, че органът не се произнесъл в предвидения тридневен срок от подаване на молбата. Сочи се още ,че издаденото решение е и незаконосъобразно, издадено в противоречие с административно-производствените правила- чл.35 АПК. Твърди се още ,че са нарушение и материално правните разпоредби. Искане се отмяна на решението.

В съдебно заседание,оспорващият-К. М.,редовно уведомен П. условията на чл.137,ал.7 АПК,,се явява лично и в присъствието на преводача от английски език- В. П заявява, че поддържа жалбата си на заявените основания. Наред с това жалбата му на заведените основания се поддържа от адвокат И., редовно упълномощена с пълномощно по делото.

Ответникът по оспорването-И. О. П. ДАБ към МС на РБ, редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт М, редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна. Подробно съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

С. редовно уведомена П. условията на чл.137,ал.7 АПК не изпраща представител.

Административен съд С.-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възразенията и изразените становища на страните,П. условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно, че, за първи път чужденецът подал молба за предоставяне статут на бежанец на 03.09.1996 година.

С Решение № 2041/15.12.1996 година на Председателя на Агенцията за Б. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в РБ.

Срещу оспореното решение, М. подал жалба, като с Решение № 2098/28.03.2001 година на ВАС на РБ е отхвърлена жалбата му.

Решението на тричленен състав на ВАС е оставено в сила с Решение № 8796/21.11.2001 година, постановено по адм.дело № 3925/2001 година.

Със Заповед №58/04.03.2010 година,Председателят на ДАБ към МС на РБ определил Е С Й - главен експерт в отдел”Производство и настаняване в Регистрационно- приемателен център С. за И. О., провеждащ ускорено производство по реда на Глава шеста, Раздел II от Закона за убежището и Б..

На 17.05.2011 година,оспорващият М. депозирал молба за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут до ДАБ към МС на РБ.

След регистриране на молбата,на 17.05.2011 година,оспорващият попълнил регистрационен лист,разяснени са му правата и задълженията с помощта на преводача – В. П. и му е отправена покана за явяване на интервю на 18.05.2011 в 9 часа в присъствието на преводача от английски език- В. П..

На 18.05.2011 година, с оспорващия е проведено интервю в присъствието на преводача В. П., в което посочил, че иска да остане в РБ за да се лекува и единствената причина е неговото здраве, което се влошава, няма проблеми с либерийските власти, като единственият проблем е гражданската война.

На 20.05.2011 година,ответникът по оспорването издал оспореното Решение № УП-90, с което отхвърлил молбата на К. М. като неоснователна.

Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващия на 25.05.2011 година в присъствието на преводача В. П..

По делото са приложени всички събрани в хода на производството доказателства, в това число всички събрани в хода на приключилите преди това две производства за предоставяне статут на бежанец, както и доказателства, представени от оспорващия в последното съдебно заседание..

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд С.-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.84,ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и П. наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №УП-90/20.05.2011 година на И. О. П. ДАБ към МС на РБ,представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност,по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК,/така наречените условия за редовно действие на административните актове./П. преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен О. и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен О.-това е И. О. П. ДАБ към МС на РБ,на когото изрично по силата на чл.48,ал.1,т.10 от ЗУБ, Председателят на ДАБ П. МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста,раздел Втори от Закона за убежището и бежанците. Неоснователен е доводът на адвокат И., че решението е нищожно, защото е издадено не в общо производство, а в ускорено и след произнасяне на

АССГ в посока задължаване на Председателя на ДАБ към МС да регистрира молбата ,същата се явява продължение на предшестващата. На първо място, за да бъде един акт нищожен, то той следва да е издаден от некомпетентен О., непритежаващ правомощия да издава съответна категория актове- нещо, което в случая не е налице. На второ място, твърдението на адвокат И., че производството е следвало да се развие по реда на общото , а не на ускореното е голословно и неподкрепено с никакви доказателства, защото на 17.05.20011 година, оспорващият депозирал втора молба за предоставяне статут на бежанец и именно той е иницирал производството по предоставяне статут на бежанец, по което и по реда на ускореното такова е издадено оспореното решение. Обстоятелството, че АССГ е задължил Председателя на ДАБ към МС да образува производство и да открие лично дело по предходна молба на М., по никакъв начин не може да обуслови продължение на производството, образувано по молбата на М. от 17.05.2011 година, която той сам е депозирал..

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма.Решението съдържа предвидените в чл.59,ал.2 АПК задължителни реквизити,с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.70,ал.1,т.1,вр.с чл.13,ал.1,т.5 от ЗУБ.

П. издаването на решението,интервюиращият О. е спазил процесуално-правните разпоредби. Неоснователен е доводът на адвокат И., че П. издаването на решението са нарушени разпоредбите на чл.35 от АПК, защото ЗУБ и ускореното производство са специални по отношение на АПК и именно в ЗУБ е предвиден тридневен срок за провеждане на ускореното производство, като от събраните доказателства е видно, че именно в предвидения чл.70 от ЗУБ тридневен срок е издадено решението. АПК може да намери приложение ,само и единствено, ако в ЗУБ не се съдържаха специални правила и срокове за провеждане на производството- нещо ,което в случая на е налице.

П. издаването на решението,административният О. е спазил и материално-правните разпоредби на ЗУБ и АПК.

Събраните по делото доказателства сочат, че след регистриране на молбата/ явяваща се последваща втора такава по смисъла на параграф 1,т.6 от ДР на ЗУБ/ на оспорващия от 17.05.2011 година, с която е поискал предоставянето статут на бежанец , интервюиращият О. е провел интервю,съставил е и е отразил интервюто в протокол,отразеното в протокола е прочетено на разбираем за оспорващия език с помощта на преводача- В. П.,като в предвидения по чл.70,ал.1 ЗУБ 3 дневен срок,И. О. П. ДАБ към МС на РБ взел Решение,с което е отхвърлил молбата като явно неоснователна по реда на чл.13 от ЗУБ-така,както повеляват разпоредбите на чл.68, и чл.70 ЗУБ.

Неоснователен е доводът на оспорващия,че П. постановяване на решението,интервюиращият О. е допуснал нарушение на материалноправните разпоредби на ЗУБ, в посока не обсъждане дали обстоятелствата за нежеланието му да се завърне в Л са нови.На първо място, в хода на ускореното производство е посочил, че иска да остане в РБ за да се лукава, защото здравето му е влошено, а наред с това никога в държавата си на произход не е имал проблеми с властите.. На второ място, обосновано, интервюиращият О. е преценил,че така посочените от търсещия закрила причини не могат да обосноват основателен страх от преследване в Л поради неговата раса,религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради неговото лично мнение и/ или убеждение, както и че липсват конкретни заплахи под каквато и да форма,насочени срещу него.На следващо място,твърдяното от оспорващия нежелание да се завърне в страната си, е именно и само с цел да остане в РБ, защото в Б му харесва и тези причини имат преди всичко личен характер- да се лекува, но заболяването му- дискова херния, не може да бъде причислено към изключението,визирано в разпоредбата на чл.30а от ЗУБ- така наречените рискови групи, за да обуслови предоставяне статут на бежанец. По делото не се представиха никакви доказателства, които да обосноват основателен страх от преследване в държавата му на произход- напротив и от заявеното П. интервюто е видно ,че оспорващият няма никакви проблеми с властите в родината си и никога не е имал такива..

Липсват и доказателства за наличие на причини от хуманитарен характер или други

основания,предвидени в българското законодателство,които да доведат до предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл.9 ЗУБ.

Изобщо не може да бъде споделен доводът на оспорващия, че интервюиращият О. не е мотивирал отказа си, тъй като от самото решение е видно,че интервюиращият О. е обсъдил не само всички събрани по делото доказателства,но и бежанската история на оспорващия П. подвеждането на същата под съответните правни норми.

Не може да бъде споделено и твърдението на оспорващия, че интервюиращият О. не е изследвал въпроса за ситуацията в страната на произход и в частност неговата сигурност там, тъй като в хипотезата на чл.70,ал.1,т.1 ЗУБ, интервюиращият О. не е имал законово въздигнато задължение да се произнася относно сигурността на страната на произход, но въпреки това е разгледал и обсъдил ситуацията и сигурността на държавата му на произход-Л.

С оглед на всичко изложено дотук,настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове, предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба и води до потвърждаването му.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. Ответникът по оспорването не е заявил претенция за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното и на основание чл.85,ал.3 ЗУБ, Административен съд-С.-град

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА РЕШЕНИЕ № УП- 90/20.05.2011 година на И. О. П. ДАБ,, с което последният на основание чл.70,ал.1,т.1,във връзка с чл.13,ал1,т.5 от ЗУБ отхвърлил молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на К. М..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на оспорващия, интервюиращия О. П. ДАБ към МС на РБ и на С..

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване ,съгласно разпоредбата на чл.85,ал.4 ЗУБ.

СЪДИЯ:

АДМИНИСТРАТИВЕН